

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120010390
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1120010390.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Petra Šamka a JUDr. Márie Szabóovej v trestnej veci obžalovaného R. U. pre prečin falšovania a pozmeňovanie verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Bratislava I z 26.11.2020, sp. zn. 3T/23/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. mája 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3T/23/2020 zo dňa 26.11.2020 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému R. U., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom S. ul. XXX/XX, T.

u k l a d á

podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. peňažný trest vo výmere 3.000 (tritisíc) euro.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd obžalovanému ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 54 Tr. zák. súd ukladá obžalovanému trest povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd ukladá obžalovanému trest prepadnutia veci a to:

- preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom číslo 039390 na meno R. U.
- parkovací preukaz pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím číslo 039390 na meno R. U..

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva Slovenská republika.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Bratislava I z 26.11.2020, sp. zn. 3T/23/2020 bol obžalovaný R. U. uznaný za vinného z prečinu falšovania a pozmeňovanie verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

sa dňa 17.10.2018 o 22.20 hodiny v T. na F. J. počas kontroly hliadkou Policajného zboru s volacím znakom Fotón 515 z dôvodu parkovania motorového vozidla na parkovacom mieste vyhradenom pre osoby s ťažkým zdravotným postihnutím preukázal dokladmi, a to preukazom fyzickej osoby s

ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom číslo 039390, na ktorom je umiestnená v pravom dolnom rohu okrúhla pečiatka so štátnym znakom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava a parkovacím preukazom pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím číslo 039390, na ktorej je taktiež umiestnená v pravom dolnom rohu okrúhla pečiatka so štátnym znakom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, oba doklady vystavené na meno R. U., pričom obžalovaný v tom čase nebol fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, nebol držiteľom preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom, ani držiteľom parkovacieho preukazu fyzickej osoby so zdravotným postihnutím

Za tento prečin bol obžalovaný R. U. podľa § 352 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m/ Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí a to:

- preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom číslo 039390 na meno R. U.
- parkovací preukaz pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím číslo 039390 na meno R. U..

Proti rozsudku okresného súdu, čo do výroku o vine a treste, podal riadne a včas odvolanie obžalovaný, a to do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 126), ktoré odvolanie bližšie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava I 26.02.2021 (č.l. 133-135).

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že by chcel urobiť vyhlásenie o priznaní sa k spáchaniu skutku, kladeného mu za vinu a svoje konanie oľutovať. Dôvodil tým, že počas doby, kým mu nebol doručený rozsudok okresného súdu si uvedomil, že jeho konanie po návrate z Thajska, kde podstúpil operáciu v dôsledku nehody a aj liečbu, nemal právo zo seba robiť osobu s ťažkým postihnutím a vybavovať si čokoľvek nad rámec svojho zdravotného stavu. Aj keď utrpel viaceré poranenia, tieto mu nedávali žiadne právo používať takýto preukaz k uľahčovaniu si života. Je mu ľúto, že svojim nerozváženým konaním dospel do štádia, kedy je voči nemu vedené trestné konanie a uvedomuje si následky svojho správania. Zastáva názor, že trest, ktorý mu bol uložený je neprímerane prísny a miňa sa účinku jeho nápravy. Napriek tomu, že v minulosti sa dopustil trestnej činnosti, poukázal na to, že tieto odsúdenia má zahľadené, okrem odsúdenia, ktoré mal za krádež v Rakúskej republike a podmienené odsúdenie mu plynulo do 26.09.2019. Nemal vedomosť o tom, že na území Slovenskej republiky je možné aplikovať rozhodnutie súdu z Rakúskej republiky. Rozhodol sa dobrovoľne priznať ku skutku a svoje konanie úprimne oľutovať. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. Jtk 20/2020, v ktorom sa konštatuje, že posúdenie priznania páchatela k spáchaniu trestného činu ako poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. nie je závislé od dôkaznej situácie a páchatel sa môže priznať k spáchaniu skutku, v ktoromkoľvek štádiu trestného konania. Navrhol preto zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložiť mu primeraný peňažný trest spolu s náhradným trestom odňatia slobody, keďže je riadne zamestnaný a disponuje s finančnými prostriedkami.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava I písomným podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava I 11.03.2021 (č.l. 138-139). Prokurátorka vo svojom vyjadrení konštatuje, že v danom štádiu konania je logicky vylúčené takéto vyjadrenie obžalovaného akceptovať ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. V čase, keď sa obžalovaný po vyhlásení prvostupňového rozsudku oboznámil s výškou trestu, ktorá mu bola uložená v rámci zákonnej trestnej sadzby na podklade dokazovania vykonaného v prípravnom a neskôr súdnom konaní, nie je možné akceptovať náhlu zmenu postoja obžalovaného k svojej trestnej činnosti ako úprimné oľutovanie svojho skutku, ale ako vypočítavosť v snahe docieľiť zníženie zákonne uloženého trestu. Vzhľadom na to, zastáva názor, že nie je daný dôvod na zrušenie prvostupňového rozsudku odvolacím súdom podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por., keďže trest bol uložený v zákonnej sadzbe s prihliadnutím na vykonané dokazovanie a plne rešpektujúc zásady ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák., rovnako tak v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku nie sú dané iné dôvody na takýto postup. Vyjadrenie obžalovaného po vyhlásení prvostupňového odsudzujúceho rozsudku nemožno akceptovať dodatočne ako poľahčujúcu okolnosť, pretože toto jednoznačne popiera aspekt úprimného oľutovania skutku, ktorý je podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. vyžadovaný a už vôbec nemôže byť dôvodom na zrušenie prvostupňového rozsudku, ktorý bol uložený v zmysle vykonaného dokazovania v súlade s ustanoveniami Trestného zákona a Trestného poriadku, pričom z odôvodnenia odvolania obžalovaného žiadne iné skutočnosti,

ktoré by mali byť dôvodom takéhoto zrušenia, nevyplývajú. Navrhla preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Spis bol predložený prvostupňovým súdom na rozhodnutie o odvolaní tunajšiemu súdu 13.04.2021.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie výsluchom obžalovaného R. U., ktorý uviedol, že ku skutku sa priznáva a svoje konanie ľutuje. Zdôvodnil to tým, že sa posunul vekom a s odstupom času svoju situáciu hodnotí inak. Od spáchania skutku uplynulo niekoľko rokov, medzitým sa oženil, rodičia mu zostarli, jeho matka celú situáciu veľmi zle prežíva a sám si uvedomil závažnosť svojho konania. Je zamestnaný asi 5 rokov ako maklér v Aston Real, pričom jeho priemerný mesačný zárobok predstavuje sumu cca 1.400,- eur.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu založil do spisu písomnú podobu záverečného návrhu, ktorý v celom rozsahu prečítal a ktorým sa domáha zrušenia napadnutého rozsudku a uloženia obžalovanému trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom, alternatívne uloženia peňažného trestu. Priznaním obžalovaného bola splnená podmienka v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák. a pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa týmto vyrovnal.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že v danom prípade je možné uvažovať o uložení alternatívneho trestu, vzhľadom na doplnené dokazovanie a vyjadrenie obžalovaného pred odvolacím súdom.

Obžalovaný R. U. sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu pripojil k prednesu svojho obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním len obžalovaného a len ohľadom výroku o treste, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť iba napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a to vzhľadom ku skutočnosti, že v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku je obsiahnutý obmedzený revízný princíp a odvolací súd preskúmava len ten výrok rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a na iné chyby by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, čo odvolací súd nezistil. Vzhľadom na uvedené, keďže v prejednávanej veci bol napadnutý iba výrok o treste, pričom ostatné výroky rozsudku prvostupňového súdu nie sú odvolaním napadnuté, odvolací súd bude ďalej prioritne podrobne rozoberať len tento výrok. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že pôvodne bol v uvedenej trestnej veci vydaný trestný rozkaz dňa 25.05.2020, pričom v dôsledku odporu podaného obžalovaným bola procesným stranám riadne doručená obžaloba a výzva na vykonanie dôkazov, pričom tieto osoby a prokurátor boli aj riadne predvolaní, resp. upovedomení o termíne hlavného pojednávania.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý obžalovaný R. U., ktorý popísal priebeh skutku, bola prečítaná zápisnica o výsluchu svedka Bc. L. O. a boli prečítané listiny, majúce relevantný vzťah k charakteristike osoby obžalovaného a po vyhlásení dokazovania za skončené, bolo po záverečných rečiach a poslednom slove rozhodnuté vo veci rozsudkom tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja, zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa. Právna kvalifikácia súdeného skutku ako prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaného skutku práve podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia.

Vzhľadom k podanému odvolaniu obžalovaného a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti odvolací súd nepreskúmal výrok o vine a preskúmal len výrok o treste.

Odvolací súd pritom dodáva, že v zmysle § 34 ods. 1, ods. 2 a ods. 4 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 1 a ods. 2 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, príťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Pri úvahách, aký druh a výmeru trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce okolnosti, vychádzal odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom, potencionálnym páchatelom,

voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

V súvislosti s vyjadrením pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností krajský súd dodáva, že tento pomer je potrebné vo výroku o treste vyjadriť nielen v prípade zistenia prevahy poľahčujúcich okolností a prevahy priťažujúcich okolností, ale aj v prípade zistenia ich remízy a to uvedením § 38 ods. 2 Tr. zák. Pokiaľ ide o priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. treba uviesť, že posúdenie priznania obžalovaného k spáchaniu trestného činu ako poľahčujúcej okolnosti (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) nie je závislé od dôkaznej situácie. Trestný zákon v žiadnom svojom ustanovení neobmedzuje právnu relevanciu priznania ako poľahčujúcej okolnosti len na určité štádium trestného konania a už vôbec nie na existujúcu dôkaznú situáciu. Obžalovaný sa môže priznať k spáchaniu skutku, v ktoromkoľvek štádiu trestného konania, a to tak v procesnej pozícii obvineného ako aj obžalovaného, pričom pokiaľ k tomuto priznaniu pristúpi vyjadrenie ľutosti nad vlastným protiprávnym konaním je nutné naň prihliadať ako na poľahčujúcu okolnosť. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný pri svojom výsluchu pred odvolacím súdom svoje konanie priznal a oľutoval, t.j. zaujal k spáchaniu trestného činu sebakritický postoj sľubujúci možnosť jeho nápravy, krajský súd tomuto priznal citovanú poľahčujúcu okolnosť a v tejto časti preto nesúhlasí s vyjadrením prokurátorky okresnej prokuratúry.

Za danej dôkaznej situácie, keď poľahčujúce a priťažujúce okolnosti sú v pomere 1:1 krajský súd dospel k záveru, že obžalovanému je možné ukladať peňažný trest a tento určil vo výmere 3.000,- eur spolu s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 1 rok. Zohľadnil pri tom u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm. l/ Tr. zák., t.j. , že obžalovaný sa priznal a skutok oľutoval a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Takýto druh trestu považuje krajský súd za dostačujúci pre nápravu páchatela, navyše aj s ohľadom na skutočnosť, že obžalovanému bol uložený trest povinnej práce vo výmere 200 hodín, keďže zo znenia ustanovenia o peňažnom treste je zrejmé, že súčasné uloženie iného druhu trestu nie je vylúčené. Súčasne bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia vecí, vlastníkom ktorých sa stáva Slovenská republika. Takýto druh trestu vzhľadom na povahu spáchaného trestného činu a možnosti nápravy páchatela možno považovať za primeraný na splnenie účelu trestu.

Riadiac sa vyššie uvedenými úvahami, odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.